

ТНiLO · С. Нојендорф

ЛЕНИ ХАНТЕР

Магични пешчани сат

UNZIP

ЦРВЕНА ШАПА

ДОН АВ

Познати зликовац · Мопс
Шеф Црвене шапе · Обележава своју територију
Опрез! Наоружан псетохранским пиштољем!

ВЕОМА ВЕЛИКА НАГРАДА!

Најгори ђак
разреда
псеће школе!

ЖИЛЕТА

Злица · Оштроумна мишица
Саучесница · Реже погледом, а ножем
за сир погађа и муву у лету!

ВЕЛИКА НАГРАДА!

СУ-ЗИ

Позната злица · Нинџа мачка · Саучесница
Зна карате и свира блок-флауту
Очи су јој различите боје!

ВЕЛИКА НАГРАДА

Воли
буђаву рибу!
Штеди за
гребалицу?

ОСИГУРАТИ
ЦЕНТРАЛУ!!!
ЗАКЉУЧАТИ
ФРИЖИДЕР!

СПАКОВАТИ
РАНАЦ · ПОНЕТИ
ЧЕТКИЦУ ЗА ЗУБЕ
+ ЧОКОЛАДУ!

ЈАВИТИ СЕ
ЛЕНИЈУ.
ПОНЕТИ
СУВЕНИР
(ЗА УСПОМЕНУ)!

ЗАЛИТИ
ПАПАГАЈА И
СИПАТИ СВЕЖЕ
ЗРНЕВЉЕ
ЦВЕЋУ!

РЉАВОМ
ДОПУНИТИ
РЕЗЕРВОАР!!!
100 ЛИТАРА
СОКА ОД
ФЕФЕРОНА!

Ракетни погон!

Нова
камуфлажа?

Мамутгризли – Легенда или стварност?

Велика пометња у малом граду!
Пронађен доказ да мамутгризли постоји?

Бивер Крик, Аљаска. Већ годинама
круже приче да мамутгризли прави
проблеме у овом месту. Локални
фармери пријављују испражњене
рибњаке, преврнуте канте за смеће и
широке раскрчене путеве у шуми. Трагач
Џон Грин је недавно пронашао огромне
отиске и направио гипсани одливак. Са
сигурношћу тврди: „Да мамутгризли
носи чизме, носио би барем број 112!”

Он и његова породица су своју брвнару
заштитили од гризлија. „Та звер би могла
да нас прогута у једном залагају! А то би
јој било тек предјело!”, страхује госпођа
Грин. С друге стране, зоолошкиња Хана
Бифтек сматра је отисак лажан.

МАМУТГРИЗЛИ

- Смеђецрно крзно
- Већи од десет ракуна
- Дневно поједе тону хране!
- Воли боровнице и лососа
- Даброво језеро на Аљасци
испразнио три пута?
- Број ципела: 112!
- Зимски сан? До сада је виђен
само Лети...
- Кљове мамута?

Мој први ПРВЦАГИ шешир!

Ова књига припада:

Само нежно према овој књизи!

Завири у Ленијев свет:

1. авантура

2. авантура

3. авантура

Аутор: THiLO
Илустратор: Силвио Нојендорф
Превод: Катарина Живић
Лектура и коректура: Тамара Ђуран
Адаптација илустрације: Кристина Брачер
Уредник: Тамара Ђуран
За издавача: Асенета Хачко
Издавач: UNZIP, Суботица
Штампа: Кина
Тираж: 2000

За прво српско издање © 2025 UNZIP, Суботица
Original edition © 2023 Coppenrath Verlag GmbH & Co. KG,
Hafenweg 30, 48155 Münster, Germany.
Original title: Lenny Hunter – Die magische Sanduhr
(ISBN 978-3-649-64124-7)
Written by THiLO and illustrated by Silvio Neuendorf.
All rights reserved.

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотеке Матице српске, Нови Сад
ISBN 978-86-82950-21-9
COBISS.SR-ID 171382793

www.unzip.rs

ЛЕНИ ХАНТЕР

Магични пешчани сат

Авантура коју је написао THiLO,
а илустровао Силвио Нојендорф

Лени Хантер ухвати шешир и приљуби га уз главу. У великој је опасности!
Испод њега тече ужарена лава. Над њим злослутно круже слепи мишеви.
Отровне стреле парају ваздух уз претећи фијук.
„Не бојимо се! Не може нам нико ништа!”, храбро узвикну Лени.
С њим су и његови пријатељи Клеа и Марвин. Заједно су непобедиви!
Још само десет корака и стићи ће до кутије с благом.
Одједном, пећином се проломи застрашујући глас: „Па зар се опет играте?
У какву авантуру су овог пута кренули Ловци на мистерије?!”
Истог трену опасни вулкан ишчезну, а они се опет нађоше у дворишту зграде.
Испред три члана дружине појави се поштар, који уз смешак спусти писмо за Ленија
на канту за смеће.
Лени одмахну главом. „Ово није игра! Ово је припрема!”, фркну. „Једног дана сви ће
знати за мене!”
„И за мене!”, повика Клеа за поштаром који је већ одлазио.
Марвин је за то време без речи отворио коверту и зачуђено зурио у писмо.
„Сто му громава!”, прошапута. „Писмо је шифровано!”
Лени му узе папир из руке и узвикну: „Није, само га држиш наопако!”
„Обриши наочаре, Марвине!”,
насмеја се Клеа.
И пријатељи почеше
да читају...

Колиба деде Ромула уздиже се на литици,
готово двеста метара изнад мора.
„Не звони!”, повика Лени, али прекасно. Клеа
је већ стисла дугме, а боксерска рукавица
излетела јој је право пред нос. Срећом,
успела је да се сагне и избегне ударац у
последњем тренутку.
Наједном, врата се уз шкрипу отворише и три
пријатеља опрезно пређоше праг...
Ленијев деда их је дочекао седећи у својој
старој фотељи. „Ах, заборавио сам да
деактивирам тајни антизликочачки систем”,
фркну Ромул себи у брк.

Његове очи засијаше од жеље за авантуром. „Ствар је, наиме,
строго поверљива и крајње опасна!”, прошапута он загометно.
„Баш као онда када сам с Ловцима на мистерије кренуо у
потеру на мамутгризлија. Кружили смо му над главом у мом
хидроавиону и...”

Лени се намршти и прочисти грло: „Деда, време је да
нам кажеш зашто смо овде.”

Ромул се почеша по глави и у неверици подиже
обрве. „Зар вам нисам то све већ рекао? Зликовци
хоће да се дочепају магичног пешчаног сата. Зато
сте овде!”

„Који зликовци?”, упита Марвин.

„Погледајте сами”, прошапута деда и гурну им новине право под нос.

„Хм...”, зурио је Лени у фотографију. „Птица у џунгли? И нека мрља...?”

Ромул одмахну главом и уздахну.

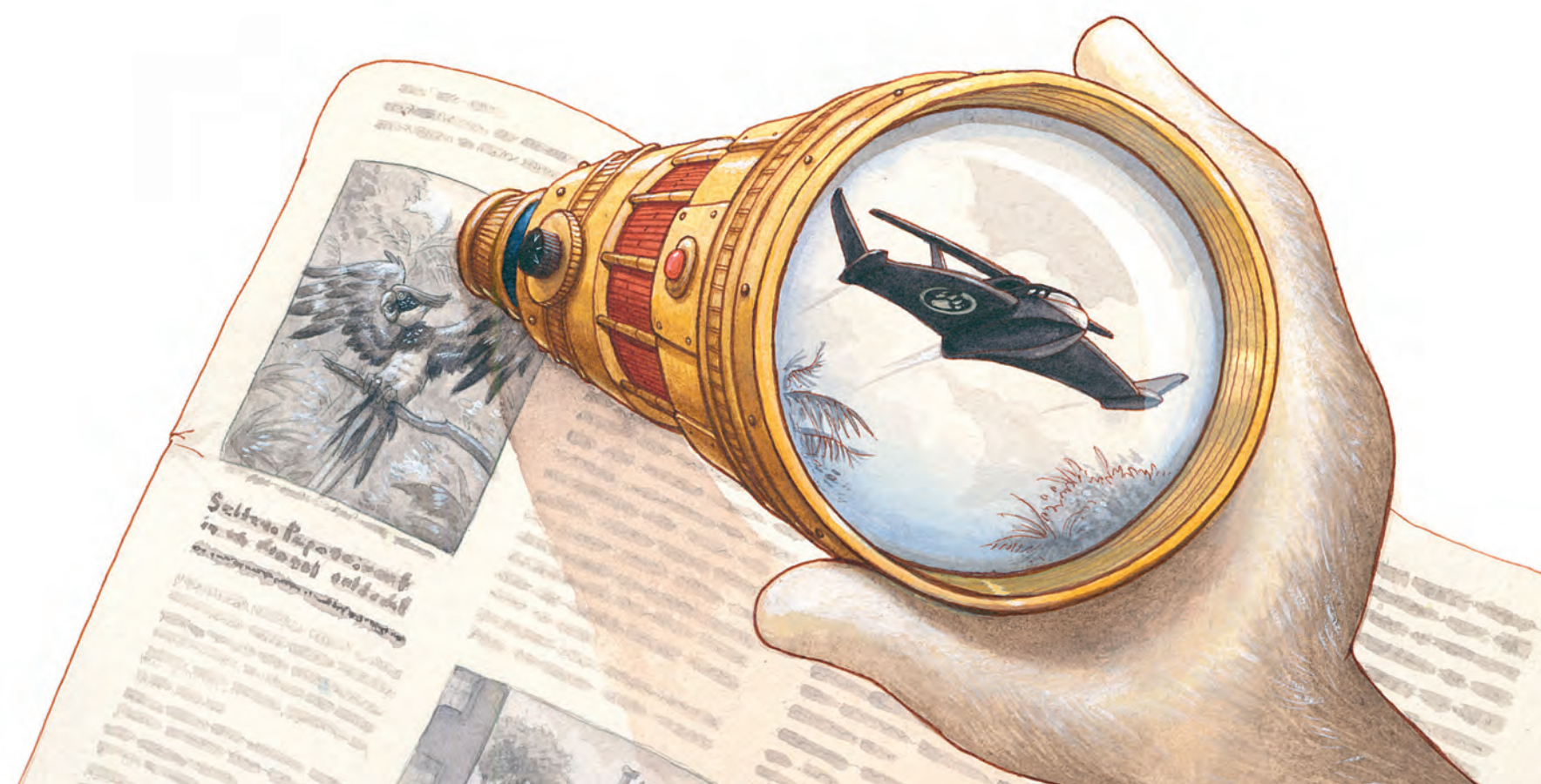
„Погледај мало боље!”, рече пружајући унуку свој најновији изум, дурбин-лупу.

Сада је и Лени видео – то није била мрља. Изнад шуме је летео авион!

„То је летелица Црвене шапе”, зарежа деда шкргућући зубима.

„Црвене... шапе?”, збуњено прошапута Клеа. „Ко је то?”

Ромул се горко насмеја. „Нико други до најопаснија банда зликоваца на свету!”

Ромул је, уз мало муке, устао из фотеље. „Додај ми рибље уље из фрижидера”, замолио је Марвина. „Морам да подмажем ове старе кости.” Марвин је збуњено отворио стари фрижидер. Али чим је подигао флашу с рибљим уљем, задњи зид фрижидера се померио, а иза њега се појавише степенице. Из тог правца ширио се хладан, мемљив ваздух, који је мирисао на давно заборављене тајне.

„Сто му громава!”,
прогрмља Марвин.
„Тајни пролаз!”,
узвикну Клеа.

Истог трена Ленију срце заигра брже него икада.
„Сврби ме нос”, рече узбуђено.
„Мирише на авантуру!”
Четворо пријатеља се пажљиво спустило у дубину кроз уски пролаз. Када је степеница најзад понестало, нашли су се у старом шуперку тик уз море.

„Добро дошли у централу Ловаца на мистерије!”, објави Ромул свечано. Завртео је ручицу и с таванице се спусти скелет огромне рибе. У њеној чељусти лежао је стари, подерани нотес. „Ово је моја бележница!”, објасни деда, а онда отвори једну од пожутелих страница и поче да чита...

„Шта то значи – може да врати време уназад?”, упита Клеа радознало.
„Ако се нешто већ догодило, помоћу пешчаног сата можеш то да поништиш”, објасни Ромул.
„На пример, ако ти падне ваза и разбије се...”
„... у пешчаном сату време тече уназад и ваза је поново у једном комаду!”, додао је Лени.
„Баш тако”, рече деда Ромул с осмехом.
„Да ли то важи и за чоколаду? Ако сам је појео, а нисам је понудио пријатељима...?”, упита Марвин и поцрвене.

Ромул климну главом. „Али сам сигуран да Црвена шапа нема тако часне намере с пешчаним сатом!”, зарежа љутито.